

Βουρδουλας

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 35

Ο ΧΟΡΟΣ

ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Προκαταβολικῶς δηλοῦμεν ὅτι εἰς τὸν χορὸν τοῦ Ὀρφανοτροφείου δὲν παρευρέθημεν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν αἱ σημειώσεις τὰς ὁποίας κατωτέρω παραθέτομεν, εἶναι γεννοβολήματα τῆς φαντασίας μας.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ἔχομεν τὴν ἀντίληψιν ὅτι τὴν ἀλήθειαν ἀντιπροσωπεύουν, διότι ὅλοι οἱ χοροὶ ποὺ δίδονται ἐν Μυτιλήνῃ, δὲν διαφέρουν διόλου μεταξύ των.

Ὁμοιάζουν καταπληκτικῶς, ὡς δίδυμοι ἀδελφοί.

Ἐὰν κάκου κάπου ὑποπίπτωμεν εἰς ἀνακριβείας, τὴν ἐπανόρθωσιν των ἐμπιστευόμεθα εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, τοὺς τυχόν παρευρεθέντας εἰς τὸν χορὸν.

Ἐν πρώτοις ἡ αἰδουσα τοῦ «Πανθέου» ἦτο «καλλιτεχνικώτατα διακεκοσμημένη καὶ ὀφείλεται ὁ δίκαιος ἐπαινος εἰς τὸ νομιτὲ τοῦ χοροῦ».

«Ἀπόλυτος τάξις ἐπενεργήσεν», τὸ κυλικεῖον ἦτο «πλουσιώτατον» καὶ αἱ τιμαὶ ἦσαν «προσιταὶ εἰς ὅλα τὰ βαλάντια».

Ὁ χορὸς διήρκεσε μὲ «ἀδιάπτωτον εὐθυμίαν μέχρι τῶν πρωινῶν ὥρων», ὅλοι δὲ ἔφυγαν «μὲ τὰς ἀριστίας τῶν ἐντυπώσεων».

Τὰ ἀνωτέρω ἔφρασε ν' ἀποτελέσουν τὸν ἐπίλογον τῆς περιγραφῆς, ἀλλ' ἡμεῖς τὰ χρησιμοποιοῦμεν ὡς πρόλογον.

Καλλιτέρα εἶναι ν' ἀρχίζει κανεὶς ἀπ' ὅπου πρέπει νὰ τελειώσῃ! Ἐτο κάμνουν ἀκριβῶς καὶ ὅσοι βρίζονται νὰ μάθουν τὴν λύσιν ἐνὸς μυθιστορηματος. Διαβάξουν τὸ τέλος, καὶ ἔπειτα φθάνουν εἰς τὴν ἀρχὴν!...

Ὁ χορὸς ἤρχισε μὲ τὸν «πεντοζάλην», τὸν ὁποῖον ἠνοίξεν ὁ Νομάρχης κ. Ροῦσσοσ.

Τὸν κ. Ροῦσσοσ ἐμμύηθησαν ὅλοι οἱ παρευρεθέντες ἐπίσημοι λαϊκοί, ἐκτὸς τοῦ κ. Λαζανά, ἀπουσιάζοντος ὡς γνωστὸν εἰς Ἀθήνας, πρὸς διενέργειαν τῶν δεόντων διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς.

Ἐπικολούθησαν τρία φῶξ, κατὰ τὰ ὁποία πολυάριθμα ζεύγη ἐχόρευσαν ἀναρριχώμενα τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου.

Τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἡλι-

ἘΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΠΟΛΕΜΩΝ ΔΙ' ΕΙΡΗΝΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

«Καὶ εἰς δόξαν αὐτὸς ἡμᾶς ὀδηγεῖ μᾶς ὀδηγεῖ».

κιωμένην τινὰ κυρίαν, νὰ ἐρωτήσῃ παρακαθήμενον κύριον:

— Ἡ χορὸς εἶναι ἔδγετς, νὰ π'δᾶ μαθὲς γι' ἕνασ τὸν ἄλλον;

Ὁ παρακαθήμενος κύριος δὲν ἔδωκεν ἀπάντησιν, περιορισθεὶς νὰ κινήσῃ ὀλίγον τὴν κεφαλὴν...

Εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ θεωρεῖα, ἔχουν συγκεντρωθῆ ὅλοι οἱ Βαρῶνοι, οἱ Κόμητες καὶ οἱ Μαρκήσιοι, μετὰ τῶν χαρυτοβρύτων κυριῶν των.

Τὰ βλέμματα ὄλων στρέφονται πρὸς τὸ θεωρεῖον αὐτό, διὰ νὰ ἴδουν πόσες σαμπάνιες θ' ἀνοίξουν.

Ἀλλὰ δὲν ἀνοίγουν σαμπάνιες, καὶ ὅλοι πείθονται ὅτι ἡ ἀριστοκρατία ἀρκεῖται ἀπόψε εἰς τὴν σαμπάνιαν ποὺ κερνοῦν οἱ λιγωμένοι ὀφθαλμοὶ τῶν κυριῶν τοῦ θεωρείου.

Ἐν τῷ μεταξύ κάποιος τῶν δημοσιογράφων κρατεῖ σημειώσεις, πολὺ ἐπιδεικτικῶς.

Αἱ ἀριστοκρατίδες τοῦ θεωρείου κάμνουν νεύματα εἰς τὸν δημοσιογράφον νὰ μὴ θελήσῃ ν' ἀσκοληθῇ μὲ τὰ ὑψηλά των πρόσωπα.

Ὁ δημοσιογράφος ἀπαντᾷ καὶ αὐτὸς διὰ νευμάτων, ἀλλὰ δὲν κα-

τορθώνομεν νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐὰν τὰ νεύματα αὐτὰ δηλοῦν συγκατάθεσιν ἢ ἀρνήσιν εἰς τὸ ζητούμενον. Φανταζόμεθα ἀρνήσιν, διότι ἀλλῶως δὲν θὰ ὑπῆρχε ἀνάγκη τῆσθε ἐπιδείξεως.

Εἰς ἕνα ἄλλο θεωρεῖον, διακρίνομεν κάποιαν κυρίαν φέρουσαν μίαν «λιξέξ» δηλαδὴ ἐνδυμα τοῦ κρεββατιοῦ.

Ἀσζέτως πρὸς τὰ περιεχόμενον τῆσθε «λιξέξ» ἡ τελευταία αὐτὴ πονηροῦσ γεννᾷ διαλογισμοὺς εἰς τοὺς βλέποντας.

Ἐπιτέλους ἕνα ἐνδυμα γυναικεῖον τοῦ κρεββατιοῦ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σᾶς γεννήσῃ ἀθῶας σκέψεις.

Ἡ φέρουσα, δὲν ἦτο μὲν ἡ κυρία Πεταφρῆ, ἀλλὰ καὶ οἱ βλέποντες ἐπίσης δὲν ἦσαν Ἰωσήφ.

Ἐπίτηδες φανταζόμεθα εἶχεν ἔλθῃ ἡ κυρία μὲ τὴν «λιξέξ» διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς ὄλους «ποῖος ὁ ἀληθῆσ προορισμὸς τῆσθε γυναικὸς ἐπὶ τῆσθε γῆσθε».

Κάποιος εὐτραφῆσ κύριος, κρατεῖ τὴν νεαρᾶν κυρίαν τοῦ ἀπὸ τὴν μέσῃ, ἀλλὰ τόσοσ σφικτά, ὥστε

καὶ ἡ ἰδία νὰ φανερώνη καταφανῶσ τὴν ἐκπληξίν τῆσθε.

Ἐὰν μᾶσ ἐπιτρέπετο, θὰ ἐπλησιάζαμεν καὶ θὰ ἐλέγαμεν εἰς τὴν κυρίαν:

— Μὴν ἐκπληττεσθε δι' αὐτό. Ὁ σύζυγὸς σας εἶναι πρακτικὸς ἀνθρωπος. Προλαμβάνει νὰ κάμη ὁ ἴδιος, ὅτι θὰ θὰ σας ἔκαμεν ἕνασ ἄλλος ἐὰν σᾶς ζητοῦσε νὰ χορευέσθε μαζί του.

Ἀλλὰ ποῖος θὰ τοῖμήσῃ νὰ σᾶς ζητήσῃ εἰς χορὸν ὅταν βλέπη ὅτι εἴσθε τόσοσ στενά ἀγκαζαρισμένη;

Ἐνέχει σοφὴν προνοητικότητα, ἡ στάσις τοῦ κυριοῦ σας!...

Περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισιν τῆσθε εὐτραφεστάτη τῆσθε κυρία, ἀκολουθουμένη ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸν σύζυγόν τῆσθε, φέροντα εἰς τὰς ἀγκάλασ του καὶ τὸ νεογέννητόν των.

Ὁ ἀτυχῆσ σύζυγος ἦτο ταυτοχρόνωσ καὶ γαρδαρόμπα, διότι μαζί του ἔφερε καὶ τὰ πανιά τοῦ βρέφοσ, τὰ χρησιμοποιοῦμενα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν... ρευστῶν καταστάσεων.

Ἐὰν ἐχρησιμοποιεθῆσαν ἡ ὄχι δὲν γνωρίζομεν, διότι ἐν τῷ μεταξύ τὸ βρέφοσ τὸ ἐξήπλωσαν ἐπάνω εἰς δύο καθέκλασ καὶ αὐτὸ ἐφ' ὅσον δὲν ἐγνώριζε ἀκόμη τοὺς ἀναρριχτικὸς χοροὺς, ἐπροτίμησε νὰ κοιμηθῇ.

Ἐλευθέρωσ τὸ ζεῦγος τότε, ἐχόρευσε καὶ ὅλοι εἶχαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἔβλεπαν φάλαιναν παίζουσαν μὲ ἀδερρίαν.

Κατὰ τὴν πώλησιν τῶν λαχειῶν ἐδαυματοῦργησεν ὡσ ἀγοραστῆσ κάποιος ἰατρός, διακρινόμενος ἰδίωσ διὰ τὰ πυκνά του φρύδια, ὑπενθυμίζοντά τὰ φρύδια τοῦ Διὸσ.

Ἡγόραξε τὰ λαχεῖα καὶ ἀμέσωσ τὰ ἔσχιξε μὲ ὑπερβολικά μετριόφρονον ἐπίδειξιν!

Μᾶσ ὑπενθυμίσε τοὺς ἐρωτευμένωσ, οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν γυναῖκα ποὺ ἀγαποῦν νὰ γυρίσῃ καὶ νὰ τοὺς ἴδῃ—ὅταν τύχη καὶ εὐρεθοῦν εἰς τὸ ἴδιον κέντρον—ἀναποδογυρίζον τὰ τραπεζάκια καὶ τσακίζον τὰ ποτήρια, ὅταν πίνουν!...

Αὐτὸ καλεῖται, ἐρωτικὴ ἐπίδειξις. Τὸ σχίσιμο ὅμωσ τῶν λαχειῶν, δὲν ξεύρομεν πῶσ νὰ τὸ χαρακτηρίσωμεν. Ἐὰν ὑπῆρχον ἐνδιαφερόμεναι ἄσ τὸ χαρακτηρίσουν αὐταῖ.

Μέσα εἰς τὴν σάλαν, ἀντικρύσαμεν καὶ μίαν κυρίαν μὲ... κομπινεζόν...

Τὸ φουστάνι τῆσθε δηλαδὴ ἐκρατεῖ

το μόνον με δυό κορδελίτσες από τόν ὦμον. Ὅλη ἡ ὠμοπλάτη ἦτο ἐκτεθειμένη εἰς κοινήν θέαν.

Διά νά εἰμεθα εὐλικρινεῖς, ἤξιζε τόν κόπον νά γίνῃ δημόσιον θέαμα, ἀλλά διατί τζάμπα;

Παρόμοια θεάματα, εἶναι δίκαιον ν' ἀκριβοπληρώνονται ἀπό τοὺς θεατάς!... Εἶναι κοινόν θέαμα διά τόν σύζυγον, τὸ ἄννοοῦμεν. Διά τοὺς ξένους ὅμως;

Καί τὸ τελευταῖον ταμπλώ:

Παρά τινά γωνίαν καί ἀνάμεσα εἰς τὰ ἀναρίθμητα ζεύγη τὰ ὁποῖα ἐθερμαίνοντο προστριβόμενα, εἶδομεν ὕψηλόν ξανθόν καθαλιέρον, περισφιγμένα τὴν μελαχροινὴν ντάμαν του, κατὰ τρόπον μὴ προβλεπόμενον ἀπὸ τοὺς μέχρι τοῦδε γνωστοὺς κανονισμοὺς τῶν χορῶν...

Θά ἦτο ἴσως κανονισμὸς ἐφευρεθεῖς ἐκεῖνην τὴν στιγμήν.

Δὲν ἀναφέρομεν λεπτομερείας, θά τονίσωμεν ὅμως ὅτι ἡ περισφιγίς δὲν διέφερε καί πολὺ τῆς τῶν νεόνυμφωτ κατὰ τὴν πρώτην νόκτα τοῦ γάμου τῶν.....

Κλείομεν τὴν περιγραφὴν, μετὴν ἐκ' νέου διαβεβαίωσιν ὅτι δὲν παρευρέθημεν εἰς τὸν χορὸν, καί ὅτι ὅλα αὐτὰ γράφονται κατὰ φαντασίαν.....

Δὲν ἀποκλείεται ἐν τούτοις, ἡ φαντασία μας νά ἠδίκησε τὴν πραγματικότητος.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας παρευρέθησαν ὡς συγκρίνουσιν, ὡς κρίνουσιν καί ὡς διαφωτίσουσιν καί ἡμᾶς.....

ΤΕΛΩΣΙΑΤΙΚΟ

ΕΚΑΝΑ ΤΣ' ΑΠΕΦΤΟ..

Γῆ Προυκόπης γῆ Βαγγέλας, ἦνταν καλὸς νοικοκυτῆρς' μὰ ἀνάπουδους ἄθρουπους. Τ' γυναικὰ ντ τν' Ἀμιρσοῦδα τν' εἶχι ἀπὸ γκλώτσου τσ' ἀπὸ μπάτσου.

Μιά μέρα τσ' ἔστλι ἓνα μουγάλου ψάρ' ἀπ' τοῦ τσαρσί. Ἄμα τοῦ πῆρι γι' Ἀμιρσοῦδα, διαλουγίθτοι: Νὰ τοῦ κάνω βραστό, θά μ' πῆ πὺς τοῦθιλι τ' γαν' τό. Νὰ τοῦ κάνου τ' γαν' τό, θά μ' πῆ πὺς τοῦθιλι βραστό γιά σκι' σκάρα.. Ἄς τοῦ κόψου τσί γὼ σί τρειά κουμάκια τσ' ἄς κάνου τσί βραστό τσί τ' γαν' τό, τσί σκι' σκάρα.

Κατὰ τοῦ μισμέρ, τν' ὦρα πὺ ἔσαζι τοῦ σουφρᾶ, π' δὰ μιά ὄρνιθα, τσ' ἀφίνι' μιά γκουτσλιά πᾶ στοῦ ψάρ'.

Τσ' εἶν' τν' ὦρα ἤρθι τσ' ἡ Προυκόπης γιά νά φᾶν. Γι' Ἀμιρσοῦδα δὲ βρῆται τσιρὸ ἄκαθαρίσ' κι' κουτσλιά, μὸ σηκουσι κι' ἄκριά τσ' πιτσέτας τσί κι' σιτσέπασι.

— Τίλουγισα τῶκανις τοῦ ψάρ', βουρη' Ἀμιρσοῦδα; Ρώγκαιντ.

— Βραστό τῶ' κανα.

— Βραστό, οὔλου βραστό! Ἄμ' ἔξερς μαθῆς τσί κίπουτ' ἄλλου; Ἄς τῶκανις σκι' σκάρα!

— Ἐκανα τσ' ἀπέφτου;.

— Μόνου ἀπ' ἔφτου; Χάθτοι κόσμους νά κάνς τ' γαν' τό;

— Τσί τγ' αντὸ ἔκανα!

Γῆ Προυκόπης, βλέποντας

ΚΥΡΙΕ, ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ....

Ὁ Κύρ Μανώλας κύτταξε τὰ βᾶθη τ' οὐρανοῦ καί εἶπε με ὀρμή:
— Κύριε τῶν Δυνάμεων καί μεθ' ἡμῶν γενοῦ σέ τούτη τῆ στιγμή.

Πολλοὶ με λένε «ἄνθρωπο με γνῶσι πετεινοῦ» κ' ἐγὼ κακοκαρδίζω
Κύριε, τῶν Δυνάμεων καί μεθ' ἡμῶν γενοῦ. Σέ Σένα μόνο ἐλπίζω.

Ποιανοῦ τάχ' ἁμαρτήματος ὦ Κύριε, μακρυνοῦ πληρώνω τὰ σπασμένα;
Κύριε τῶν Δυνάμεων καί μεθ' ἡμῶν γενοῦ. Θά πάθω, ὠϊμένα!

Σὰ δένδρο κακορίζικο σέ φρύδι τοῦ βουνοῦ ὅλοι με δέρνουν οἱ ἀγέρηδες..
Κύριε, τῶν Δυνάμεων καί μεθ' ἡμῶν γενοῦ. Μὲ κυνηγοῦν ἀκόμα οἱ σωφέρηδες!..

Ὁ Λαζωνᾶς τὰ χρέη του ξεχνῶντας ὡς νονοῦ, μ' ἀφήκε, σάν ἀπόπαιδο τοῦ κόσμου,
Κύριε τῶν δυνάμεων καί μεθ' ἡμῶν γενοῦ καί παρηγόρια δός μου.

Οἱ ἐκλογές μου πήρανε καί χρήματα καί νοῦ καί μ' ἄνοιξαν πληγή.
Κύριε, τῶν Δυνάμεων καί μεθ' ἡμῶν γενοῦ κι' ἀκύρωσε τὴν ἐκλογή!..

Κύριε, τῶν Δυνάμεων καί μεθ' ἡμῶν γενοῦ στὸν πόνο τὸ μεγάλο.
Τί σοῦ ζητῶ; νά φυτρώσουν οἱ.. τρίχες τοῦ σπανοῦ καί τίποτ' ἄλλο!..

ΠΡΑΓΜΑ ΣΥΝΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἡ κυρίρ Κωφίδου δὲν μποροῦσε νά παραδεχθῆ ὅτι εἶχε περάσει τὰ ἐξήντα. Καί προσπαθοῦσε με κάθε τρόπο νά περνᾶ γιά νέα.

Ἔβαφε τὰ μαλλιά της, ἔβανε ψεύτικα δόντια καί στέκουνταν ἴσια σάν κυπαρίσσι.

Μὰ ἐκεῖνο πὺ τὴν λυποῦσε περισσότερο ἦταν ὅτι ἄρχισε νά βαρυσκουῖ, πράγμα, πὺ δὲν μποροῦσε νά τὸ κρύψῃ εὐκόλα.

Ὅταν κανεῖς γνωστὸς τὴν συναντοῦσε στὸ δρόμο, ἤξευρεν ὅτι ἡ πρώτη ἐρώτησις σέ τέτοιες περιστάσεις εἶναι πάντοτε:

«Πῶς εἶστε;» καί ἀπαντοῦσε:
«Καλά, εὐχαριστῶ».

Ἡ δευτέρα ἐρώτησις εἶναι συνήθως, γιά τὸν καιρὸ, καί ἔτσι ἀπαντοῦσε με λόγια κατὰλληλα. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον περνοῦσε εὐκόλα, χωρὶς ἡ βαρειακοῖ της νά γίνεται φανερὴ.

Μὰ ἔλα πὺ ἓνας κατεργάρης τὸ παρετήρησε καί μιά μέρα τὴν πλησιάζει ὅταν ἦταν με ἄλλες κυρίες μαζὺ καί τὴν ἐρωτᾶ:

— «Πῶς εἶστε;»

— «Καλά εὐχαριστῶ», ἀπῆντησε, ὅπως συνήθως, χωρὶς ν' ἀκούη τὴν ἐρώτησι.

— «Καί πῶς εἶναι ὁ σύζυγός σας!»

— «Ἄθλιος, βρωμερός, συχαμένος», ἀπῆντησε, χωρὶς νά ὑποπτεύεται ὅτι τὰ λόγια πὺ φόρτωνε στὸν καιρὸ, πέφταν στὸ ἀγαπητόν της ἡμισυ...

πὺς ἔμπόργι ἄ μαλλῶς, θύμουσι τὸ φῶναξι.

— Ἄς ἔκανις μπάριμ σκ...!

Τίτσιου γῆ Ἀμιρσοῦδα ἐισιτσέπασι τοῦ ψάρ' ἐδῆ κι' κουτσλιά τσ' ὄρθας, τσ' εἶπιντ:

— Ἐκανα τσ' ἀπέφτο Χοσκιανέμ, τσί μὴ φουνάγς!..

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Τώρα ποῦναι συρμός γιά ὅ,τι μᾶς κατέβη καί ὁ κομμουνισμὸς στή μέση νά μπερδεύῃ, ἓνα συνδυασμὸ σὰ φίνος κουτσαβάκης σχημάτισα ἐγὼ κι' ὁ φίλος μου Γιαννάκης.

Ἔσμιγα μόν' αὐτὸν κι' ἐκεῖνος μόν' ἐμένα καί σ' ὅλα σάν φασόν οἱ δυὸ μας κάναμ' ἓνα. Τὸ κάθε θηλυκὸ πὺ βρῖσκαμε συχνάκις τοῦκανα κόρτε ἐγὼ κι' ὁ φίλος μου Γιαννάκης.

Γράμμα ἐρωτικὸ σάν ἔστελλα πολλάκις ὑπόγραφα κι' ἐγὼ κι' ὁ φίλος μου Γιαννάκης Σέ ραντεβου κι' οἱ δυὸ ἐπήγαμε πλειστάκις τὴ μιά βραδυά ἐγὼ τὴν ἄλλη... ὁ Γιαννάκης.

Ἐνα κορίτσι ἀγνὸ (!) μᾶς εἶπε μυριάκις πῶς τῆς ἀρέσω ἐγὼ ἀλλὰ καί ὁ... Γιαννάκης Τῆνε πανδρεύθη αὐτὸς μὰ—γίνεται συχνάκις— ἤμουν κι' ἐγὼ γαμπρός κι' ὁ φίλος μου Γιαννάκης

Στὰ χρέη μου ἐγὼ δὲν φέρθηκα μπατάκης ἀνοιξα σπητικὸ καί ξόδευε ὁ Γιαννάκης. Κι' ἦταν νοικοκυριὸ σὰ Πρωτοπαπαδάκης Μισὸ—μισὸ, ἐγὼ— ...κι' ὁ φίλος μου Γιαννάκης.

Ἐἄφνου ἓνα παιδί γενιέται—τί ἀστεῖο!...— Ρωτοῦμε τὴ μικρὴ ποιανοῦ εἶν' ἐκ τῶν δύο. «Τοῦ γείτονα ὀντικρὺ» μᾶς λέει: «Σάν ἀχμάκης» τὴν ἔκαθες κι' ἐσοῦ «κι' ὁ φίλος σου Γιαννάκης!»

ΠΟΙΤ - ΡΕΣΤΑΝΤ

Ἰατρὸν Κ...

Ἔτσι συμβαίνει κάποτε εἰς τὴν ζωὴν. Ἀρχίζει κανεῖς με μεγάλας ἀξιώσεις, καί ὅταν πεισθῆ ὅτι δὲν ἔμπορεῖ νά τὰς πραγματοποιήσῃ, προβαίνει εἰς ὑποχωρήσεις.

Πάντως συνιστῶμεν περισσότεραν γοργότητα εἰς τὴν ἀπόφασίν σας, διότι ὑπάρχει φόβος νά χάσετε καί τὴν ζωντοχήραν..

Κον Σ...

Δὲν ἐφέρθητε μετὴν ἀπαιτουμένην λεπτότητα πρὸς τὰς ὑψηλὰς προσωπικότητας τοῦ κύκλου σας κατὰ τὸν χορὸν τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Εἶναι δυνατόν μιά κόμησα νά στέλεται εἰς τὸ ὑπερῶν τοῦ «Παιθέου»;

Καν Β...

Ἡ γυμνὴ ὠμοπλάτη σας ἐπροξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν. Εἰδικὸς κρεοπώλης ἐδῆλωσεν ὅτι τὸ δείγμα αὐτὸ, μαρτυρεῖ ἀρνίον τοῦ γάλακτος.

Δαν Φ...

Εἶναι ἀδύνατον νά εἰσθε σωματικῶς ἀρτία.

Ἡμεῖς τουλάχιστον ἀντελήφθημεν ὅτι ὁ κ. Τ... σας κατέφαγε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν.

Κον Δ. Ρ.

Τί ἐπάθατε καί μᾶς ξεχάσατε ἐντελῶς;

Μήπως τὰ κρῦα ἐπηρεάζουν τὴν φαντασίαν σας;

Ἄν εἶναι ἔτσι, θά περιμένωμεν τὸ καλοκαίρι.

Ἀλλὰ μὴ μᾶς πῆτε πάλι τότε ὅτι σας ἐπηρεάζουν οἱ ζέστες!

Κον Δ... (Μεσότοπον).

Μόνον γιά δυὸ φορές ἦταν ἡ προκοπὴ σας;

Αὐτὴ ἡ τεμπελιά σας, εἶναι ἀσυγχώρητος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἐρίτιμος Αἰδῶς, εὐχαριστεῖ θερμῶς τὰς περισσότεράς τῶν κυριῶν καί δεσποινίδων τῆς πόλεως μας, διότι ἐπαρκῶς ἐτίμησαν τὸ ἰδιάζον αὐτῆς χρῶμα καί δηλοῖ ὅτι οὔτε ἡ φυλὴ τῶν ἐρυθροδέρμων δὲν τὴν ἐτίμησεν τόσον πολὺ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἀκτάρικο τοῦ κ. Γιάννη Σαρακοστή πωλοῦνται τὰ ἐξῆς νηστήσιμα εἶδη:

Χτένια... κυριῶν...

Καλαμάρια... ὑάλινα καί μπρούντζινα.

Ἀχιβάδις... μπιμπελό.

ΣΦΟΥΓΓΑΡΙΣΜΑ

Ζητοῦνται σφουγγαρίστρια διὰ νά σφουγγαρίσουν τὴν ἀσβεστον τῶν χειρῶν καί τοῦ στήθους πολλῶν χορευτριῶν τῶν τελευταίων χορῶν.

ΟΡΘΑ ΕΙΝΙ ΓΙΑ ΠΙΤ'ΝΟΣ ;

Τ'ν προπιρασμένι τ'ν Τουργια-
τσή, πού γινήκαν γοί κλουγές,
κατέβ'κα πουρνό-πουρνό στου μα-
γαζι, γιατί άπουβραδς είπαμι νά
μαζητουμί ουλι μας τσι νά πάμι
νά ψηφίσουμι.

Γοί καλφάδς άργήσαν κουμμα-
τέλλι νάριν, τσι γιό στου μεταξή
στεκουμπουν στ'ν πόρτα τσι λό-
γιαζουμι αυτ'νους πού πιρουόσαν.
Κατά τ'ς ουχτώ ήσαν τσι οί
καλφάδς τσι πήγαμι ουλι νά ψη-
φίσουμι. "Οσου γιά μένα τσι γιά
του Κ'στόφα, μπουρω δηλαδή νά
φ'λήσου σταυρό πους ψηφίσουμι
του Πιτρούπουλου, τ'ς άλλι ήμους
τ'ς δυό, δέ τ'ς παίρν' άπάνου μ'.

"Αμα γυρίσαμι, ηύραμι μπουστά
στου μαγαζι μαζουμένου κόσμου,
τσι είνταν μαζί-ν-τουν τσι γή
'Αργύρας. "Ιμένα πού νά βάνη γή
νούς-ι-μ', πους καθούνταν μάξους
έδαντου πέρα.

Σι κουμμάτ', νά τσι μπαίνη ένας
χουργιανός μ' ένα πιτ'νάρι' στου
χέρ', τρανό-τρανό, τσι μι παρα-
κάλεϊ νά του πάρου είκουσ'πέντι
φράγκα, γιά νάγουράσ' δυό ψου-
μά. Τουν λιπήθ'κα τσι του πήρα.
Τουν έδουκα τσόλας τσι ένα πινη-
τιάρ' νά πάγι νά του χαλάσ' τσι νά
μι φέρ' τά ρέστα. Δέν πρόφταξι
γή άθροπους νά κάνη ζάλου, τσι
μουνταίρη γή 'Αργύρας άπ' τ'ν
πόρτα τσι άρπᾶ του πινητιάρ' άπ'
τά χέρια τ'.

"Αντι, λέγι γή 'Αργύρας,
«ουλι στου 'Αστυνόμου, νά μάθιτ'
άλλι φουρά νά μην πληρώνι τ'ς
άθροπ'». "Ιγώ τουν είπα τότεσου,
πους μαθές άγόρασα του πιτ'νάρι'
είκουσ'πέντι φράγκα, τσι έδουκα
τουν άθροπου του πινητιάρ', νά του
χαλάσ' τσι νά μι φέρ' τά ρέστα. Γή
'Αργύρας θυμουσι τσι γυριζ' τσι μι
κάνη : «'Αστ' αυτὰ τὰ κουρουφέ-
ξαλα, κύρ Βασίλι, τσι δέν πιρουόν
σ' Ιμένα. Πρώτα-πρώτα, λές πους
άγόρασις ένα πιτ'νάρι', τσι τσεινι
είνι κουτζάμ όρ'θα, τσι ύστια γή
όρθ' αυτὴ είνι μες στου μαγαζι σ',
άπ' του πουρνό. "Ιγώ μόλις ήστα
μι τ'ς άλλι τ'ν είδα τσι φηρουπέ-
τα καταμοί στου μαγαζι σ'».

Δέν πρόφταξα νά ξαναμ'λήξου,
τσι γή 'Αργύρας βάστα τουν καη-
μένου του χουργιανό τσι άπ' τὰ
δυό τὰ χέρια, τσι τουν τραβουλόγα
όξου. Οί γι' άλλι (καμμά τριαν-
ταργιά άθροπ' τσι δυό-τρεις γιναί-
τσις μαζί-ν-τουν), πού στικόνταν
μπρουστά στ'ν πόρτα, μόλις είδαν
τουν 'Αργύρα, π' βάστα του χουρ-
γιανό, άρχισαν τσι φουναζαν τσι
χαλούσαν τουν κόσμο.

Μπρουστά του λοιπόν αυτὸι τσι
κατά πόδ' ήμεις, πήγαμι στου 'Α-
στυνόμο. "Ιγώ βάστουμι στου χέρι
μ' τσι του πιτ'νάρι', γιά νά του
δείξου.

Μές στ'ν κάμαρα τ' 'Αστυνόμ'
μπήκι μοναχά γή 'Αργύρας μι
του χουργιανό τσι είπι τὰ καθέ-
καστα. "Υστια φουναζαν τσι Ιμέ-
να μι τ'ς καλφάδς.

Γή 'Αστυνόμου, ένας συστα-
ζουμπους άθροπους, μι ρότ'σι
μαθές πώς έχι ή δ'λιά, τσι γιό τὰ
κουντιάρ'σα ουλα καταλιπώς. 'Α-
πάνου σ' αυτὰ είπι γή 'Αργύρας,
πους γιό λέγου ψέμματα, άφοϋ
κουτζάμ όρ'θα τ'ν κόνου πους
είνι πιτ'νάρι'. Γή 'Αστυνόμου δέ

βάσταξι πια τσι άρχίνισι νά γιλᾶ.
Γή 'Αργύρας τότεσου γυριζ' τσι
τουν λέγι : «Κάνη λάθους, κύρ
'Αστυνόμο, φώναξ' όποιουν θέλεις
νά σι πῆ αν είν' όρ'θα γιά πιτ'-
νός».

Γή χουργιανός γή ζαβαλῆς στέ-
κουντου τσι δέ μίλα. Ούλι πια
γλουσαμι μαζί μι τουν 'Αστυνό-
μου, τσι άπαντέχαμι νά δουμι πού
θα πάγι ή δ'λιά. «'Εσύ, τί λές σ'
αυτὰ;», ρουτᾶ γή 'Αστυνόμου του
χουργιανό. «'Εμ, τί νά πώ, κύρ
'Αστυνόμο, λέγι αυτός, ήστα νά
π'λήσ' ένα πιτ'νάρι' τσι 'βγι φ'τύλι
άπ' τ' μύτη μ'. Βράδγισι, τσι
θέλου νά φύγου στου χουργιό μ'
νά πάρου δυό ψουμά γιά τὰ μου-
ρά μ', πουν' άπ' τὰ χτές νηστ'κά».
«Κι άπό πού είσαι;», τουν ρουτᾶ
γή 'Αστυνόμου. «'Απ' τὰ Λιτρά»,
τουν κάνη αυτός. «'Ωστε δέν ψη-
φίζεις έδω;». «'Οχι, κύρ 'Αστυνό-
μο, τσι τώρα δέν προυφταίνου νά
ψηφίσου τσι στου χουργιό».

Γή 'Αργύρας στου μεταξή χάθ'-
τσι. Γή 'Αστυνόμου έστ'λι δυό
χουρουφυλάκι, νά τουν εύριν, τσι
είπι σ' Ιμάς πους θα τουν τιμου-
ρήσ'. "Εδουκ' ύστια του πινητιάρ'
σ' Ιμένα τσι του πιτ'νάρι' στου
χουργιανό. Αυτός σάν έφηγ' 'ίλιγι
μουναχός-ι-τ' : «Γινάτ' δέν είνι,
θα σφάζ' άπόρι του πιτ'νάρι' νά
του φάν' τὰ μουρά μ'. Τσι αυριγ'
έχι ή θός. Καλά του λέν' στου
χουργιό μ', πους ουλι γοί Καστρι-
νοι πιγώντιν μες σι μι άδαχ'λή-
θρα νιρό».

Βασίλειος 'Αποίκος

Ο ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ

Πολλοί εξέφρασαν την απο-
ρίαν των, διότι εις τας παρού-
σας κρισίμους στιγμάς, καθ' ός
κρίνεται τὸ μέλλον τῆς πόλεως,
δ κ. Δαζανᾶς ανεχώρησεν εις
'Αθήνας, και δέν επέστρεψεν
ἀκόμη ἐκεῖθεν.

Οι εκπρόσωποι τῆς ἀπορίας
αυτῆν, φρονοῦν δι ἡ παρουσία
τοῦ κ. Δαζανᾶ ἔδω, ἦτο αναγ-
καιοτάτη. Νομίζομεν δι δέν ἔ-
χουν δίκαιον, διότι δ κ. Δαζα-
νᾶς φεύγων ἀφίνει, πάντοτε ἔδω
τὸν εκπρόσωπόν του.

Διαφέρει ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα,
ἐὰν οἱ κύριοι αὐτοὶ φρονοῦν δι
δ Νομάρχης κ. Ρουσσὸς δέν
ἀναπληροῖ ἐπορκῶς τὸν κ. Δα-
ζανᾶν.

ΣΤΟ ΦΛΕΒΑΡΗ

Με τὴν παγωνιά τ' ανέμου
μὲς στὸ πάπλωμα κυλοῦσα
κι' ὄλο φώναζα: Φλεβάρη
ὄς νά λείπαν τέτοια λοῦσα».

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ

— Γιά στάσου νά σέ βῶ καλ-
λίτερα βρέ παιδί...

— 'Ορίστε κὺτταξέ με ὄσο
θέλεις.

— Μά ἐσὺ παιδί μου οὔτε νά
μιλήσης μποροῦσες οὔτε νά φᾶς.

Πῶς διάβολο τὰ καταφέρνεις
τώρα ἔτσι περιφήμα.

— 'Ο διάβολος δέν ἀνακα-
τεύθηκα καθόλου. Ἐπῆγα ἀπλῶς
στὸν μοναδικὸ τεχνίτη τῶν
δοντιῶν τὸν εὐσυνείδητο ὄδον-
τοῦατρό μας κ Συνόδην Συνό-
δους. Μοῦ ἀνακαίνισε τὸ στόμα
μου και μαζί μ' αὐτὸ και τὸ
στομάχι μου...

ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕΝ

Δόξαν ὄς ἔχει ὁ Θεός
πάει και τὸ Καρναβάλλι
κι' ἐλπίζω πὼς μαζί μ' αὐτὸ
τελέψανε κ' οἱ μπάλοι.
Ξαναγυρνάει ἡ ζωὴ
στὸ πρωτεινὸ ἀχνάρι
και παύει πιά νά μπλέκεται
ποδάρι με ποδάρι.

"Ἦτανε τόσο σοβαρὸ
τὸ μπέρδεμα ἐσχάτως
ἀπὸ τὰ πάνω ὡς κάτω
πού ἔτσι δέν ἐμπέρδεψε
οὔτε αὐτὸ τὸ κράτος
τὰ οἰκονομικά του!

'Αλήθεια τόσο μπλέξανε
τὰ δύο φύλα, ἀνήλεα,
πού ένα πρᾶγμα ἐγειναν
ἀρσενικά και θήλεα
πολλάκις δέ αν ἤθελες
τὸ πόδι σου νά ξύσης
ἐκανες λάθος κι' ἔξυνες
τῆς γειτονίσης!...

'Επανερχόμεθα λοιπὸν
στὸν βίον τὸν γαλήνιον
εἰς ἀχρηστίαν θέτομεν
κρεγιόνια και καρμήνιον
και σοβαροὶ γινόμεθα
ὡς εἴμεθα και πρῶτον
πρωτοῦ μᾶς πάρη ὁ διάβολος
κι' ἡ ζάλη τῶν φόξ τρώτων

Και ὄσοι ξεχασθήκατε
εἰς τοῦ χοροῦ τὴν ζάλην
και ὄσοι τῆ γυναικᾶ σας
ἀλλάξατε με ἄλλην
και ὄσοι ἐλαυνόμενοι
ἀπ' τὴν ὄρμη τοῦ ζήλου σας
ἐκδούλευση προσφέρατε
στὴν σύζυγον τοῦ φίλου σας
ριφθῆτε εἰς μετάνοιαν
και μὴ φοβάστε.
Συγχωρεμένοι νᾶστε.

Κι' ὄσοι τὸν γάμο κάματε
πολλῶν ζευγῶν, τραγέλαφον
και ὄσοι μετεβάλατε
τὸν σύζυγον εἰς ἔλαφον
και ὄσοι ἐβυθίσατε
ἐκ λόγων ἀπορρήτων
τὴν χεῖρα σας τὴν δεξιάν
εἰς ἄδυτα ἀδύτων
ριφθῆτε εἰς μετάνοιαν
και μὴ φοβάστε.
Συγχωρεμένοι νᾶστε!

Και ὄσοι θερμαινόμενοι
ἀπ' τὰ κρασιά τὰ μπροσκα
πάνω στῆς φούσκας τὸν χορὸ
ἐσπάσατε τῆ φούσκα
κι' ὄσοι με πνεῦμα πρόθυμον
και μ' ἀσθενῆ τῆ σάρκα
σας ἐμασήσαν τὸν παρᾶ
και μείνατε στῆ...μάρκα
ριφθῆτε εἰς μετάνοιαν
και μὴ φοβάστε.
Συγχωρεμένοι νᾶστε!..

Τὴν ἀφεισιν παρέχομεν
σ' ὄλα τὰ παραπτώματα.
Μόνον τὰ φτιασιδώματα
τ' ἀφήνομ' ἀσυγχώρητα
γιατ' ἦτανε ἀφόρητα...

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ

"Ουξ. — Κοινῶς νύχι· λεπτόν
ὄστον καλύπτον τὰ ἄκρα τῶν δα-
κτύλων. Τὰ νύχια χρησιμεύουν εἰς
τὸν ἀνθρώπον διὰ πολλὰς χρήσεις.
Με αὐτὰ καθαρίζομε τὴν μύτη μας,
τ' αὐτὰ μας, οἱ δέ 'Αρμένιοι κα-
θαρίζουν και κάπι ἄλλο ἀκόμα.
Με τὸ νύχι σβύνει κανεὶς τὴ φα-
γούρα τῆδικῆ του ἢ τῆς γειτονίσης.
Τὰ νύχια κόπτονται συνήθως με

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ

ΣΥΝΔΙΑΓΕΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

- Γραφεῖα Δημοκράτου;
- Μάλιστα.
- Ποιὸς στὸ τηλέφωνο;
- 'Αναστασιάδης.
- 'Ο ἴδιος;
- Μάλιστα.
- Μά δέν θά φύγης ἐπὶ τέλους; Μᾶς
ἐβγανες τὴν ψυχὴ...

- Οἰκία Παραδέλλη αὐτοῦ;
- Μάλιστα.
- 'Ο κ. Δουκάκης;
- 'Εγώ, ὁ ἴδιος.
- Τι πολιτικὸς ἀέρας φυσάει σήμε-
ρα;

- Κλινικὴ Μανῶλα;
- Ναι, Ναι!
- Γιατρέ, ἔκανα τὸ λογαριασμό!
- Ποιὸ λαγαριασμό!
- Νά, θέλομε 1445 ἡμέρες μόνο
ἔως τὴς ἐρχόμενης ἐκλογῆς, βγά-
ζοντας τὴς 15 πού μᾶς πέρασαν
ἀπ' τὴν προπερασμένη Κυριακῆ.

τὸ ψαλλίδι, και συνηθέστερον με
τὰ δόντια.

"Υπάρχουν νύχια λευκὰ καθὼς
τὸ ἔλεφαντόδον, και νύχια μαῦρα
σάν κοράκι. Τελευταίως τὸ νύχια
ἀπέκτησαν και ἰδιαίτερον ἱατρόν,
καλούμενον «μανικουρίσταν».

Καλὸν εἶνε ἐντούτοις ὄλοι σὶ
πανδρεμένοι νά μην ἔχετε και πολλὴ
ἐμπιστοσύνη στὸν μανικουρίστα
τῆς γυναικῆς σας. Γνωστὸν ὅτι νύ-
χια ἐπίσης ἔχουν και τὰ πόδια και
ἐπειδὴ ἀδύνατος εἶναι ἡ περιποίη-
σις τῶν ὀνύχων αὐτῶν χωρὶς νά
εἶναι γυμνὸ τὸ πόδι τῆς κυρίας σας
και ἐπειδὴ τὸ πόδι τῆς κυρίας σας
ὄταν εἶναι γυμνὸν... μᾶς καταλα-
βαίνετε...

"Εν τοιαύτῃ περιπτώσει χάριν
τοῦ λεπτοῦ ὄστου τῶν ποδῶν τῆς
κυρίας σας, ἡμπορεῖτε ν' ἀποκτή-
σις ἄλλα ὄστᾶ ὄχι και τὸσον λεπτὰ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σας!..

Τσιγάρο. — Σωληνάριον ἐκ χάρ-
του περιέχον δόσιν νικοτίνης και
χρησιμεύον εἰς τὸ νά τὸ ἀνάπη κα-
νεὶς και νά βγάξει καπνόν...

Τὰ τσιγάρα εἶναι πολλῶν εἰδῶν
και ὄλα πωλοῦνται με... φόρον.
Και τὰ χειρότερα τσιγάρα ἀκόμη,
εἶναι παρασημοφορημένα ὑπὸ τοῦ
ἐλληνικοῦ Κράτους, φέροντα δλα
ἀνεξαίρετως τὴν μ ε γ ἄ λ η ν τ α ι -
ν ἰ α ν τῆς... φορολογίας.

Πολλὰ τσιγάρα ἀντὶ καπνοῦ,
φέρουν κότσανα, μαρουλόφυλλα
ξηρά, μολόχες, γαϊδουράγκαθα,
ραδίκια, ἐνίοτε δέ και, κλάδους
πριναρίου. Τὰ τοιαῦτα τσιγάρα
εἶναι χρήσιμα προπαντὸς εἰς τοὺς
ἔχοντας μεγάλους μύστακας, και
ἐπιθυμοῦντας ν' ἀπαλλαγοῦν αὐτῶν.

'Αρχεὶ μία μόνη ρουφιζιά, διὰ
νά πέσουν ἀπὸ τὴ ρίζα, και χωρὶς
νά ὑπάρχει φόβος νά ξαναβγοῦν...
Εἰς τὸ εἶδος τῶν τσιγάρων αὐτῶν
χρεωστοῦμεν τὸ νεοελληνικὸν ῥῆμα
«τ σ ι γ α ρ ἰ ζ ὀ μ α ι».

Πράγματι με ένα πακέτο τέτοια
τσιγάρα, τσιγαρίζεις ὄλα τὰ ἐντό-
σθιά σου και... πᾶς στὸ διάβολο.

"Υδωρ — Κοινὸς νερό. Λέγομεν :
ὑδωρ θολὸν και διαγυγές. Περὶ τοῦ
τελευταίου, βλέπε τὰς λέξεις «Γάλα»
και «Φάρμακα».

ΚΥΡΙΑΚΗ

26 Φεβρουαρίου 1934

Το Φύλλον Δρ. 2.

Διεύθυνσις: **ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ**
 ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ
 Τηλέφ. 341

Ετησία Δρ. 100
 Εξάμηνος » 55

Εξωτερικού
 Δολ. 2 Σελ. 10
 Φρ. Γαλ. 40

Βούρδουλας

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΣΑΣ

(Κυριακή 25 Φεβρουαρίου)
 Σταθμός Λαζανά.
 «Αποζημίωσις Καραγωγέων»
 Σταθμός Δ. Παραδέλλη
 «Θεός και Μαωμάς.»
 Σταθμός Αρ. Τόνου
 «Οι τρεις μάσκες».
 Σταθμός Π. Διόλιου
 «Ντοθε Φρατέλι»
 Σταθμός Μανώλα
 «Ονειρον θερινής νυκτός.»

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΡΘΟΝ

“Αγνωστος υπεξήρσεν διά νυκτός τὸ τεμάχιον κάμποι, τὸ πρὸ τοῦ γυμνασίου κρημασθὲν καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφοντο αἱ λέξεις «Μανώλας - ἡ θι-κή».
 Καὶ διὰ μὲν τὴν υπεξαίρεσιν δὲν γίνεται συζήτησις, ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου, ζητεῖ δὲ μὴ οὗτος καὶ πολὺ δικαίως νὰ πληροφορηθῆ πρὸς ποῖον σκοπὸν θὰ χρησιμοποιοιθῆ τὸ κάμποι.
 Διότι ἐὰν θὰ γίνῃ ἐσώβρακον, δὲν εἶναι ὀρθὸν τὸ ὄνομά του νὰ καλύπτῃ τὰ ὀπίσθια τοῦ κλέψαντος...

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΙ

Πωλοῦνται εἰς τιμὰς εὐκαιρίας πεντακόσιαι χιλιάδες εἰκόνες τοῦ κ. Μανώλα, παραμείνανσαι ἀχρησιμοποίητοι κατὰ τὰς ἐκλογάς.
 Ἐκτίθενται εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν, Καφενεῖον Κέντρον τοῦ κ. Θ. Τρούμπα.

ΕΣΩΚΛΕΙΣΤΩΣ

Πρὸς τὴν κ. Τ... ἡ ὁποία ἐσχάτως εἶχε κάποιαν αἰσθηματικὴν περιπέτειαν μεῖς ἕνα τραπεζιτικὸν ἀπεστάλη ἐντὸς φακέλλου ἡ λησμονηθεῖσα κάπου καλτσοδέτα τῆς μετὰ τὸ ἀκόλουθο χαριτωμένο σημεῖωμα:

«Τὰ πόδια σας τὰ λαχταρῶ
 [πολὺ
 καὶ θὰ τὰ ἔβλεπα καὶ πάλιν
 [εὐχαρίστως
 ἡ καλτσοδέτα ὁμως δὲν με
 [ὠφελεῖ
 γι' αὐτὸ καὶ σὰς τὴν στέλνω
 [ἐσωκλειστώσ

ΕΙΣ ΣΥΖΥΓΟΝ

Εἰς τὴν πόρτα τοῦ «Πανθέου» μόλις ἔφυγες, ἐγράφη:
 «Ο Σ... ἦλθεν ἄνθρωπος καὶ ἔφυγε ἐλάφι!»

ΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ

Θ' ἀκυρωθῆ, δὲν θ' ἀκυρωθῆ...

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΞΥΣΙΝ

Τὸ πεταλωτήριον τοῦ κ. Ἀγκώπ Ντεψιζιάν φέρει εἰς γνῶσιν τῶν κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ὅτι παρέχει εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ ζύστρες, λίαν κατάλληλες διὰ τὴν ἀπόξυσιν τοῦ χονδροῦ στρώματος κοκκιναδίου, τὸ ὁποῖον ἐπεκάθησεν τὰς ἡμέρας αὐτὰς, ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ τοῦ τραχήλου των.

ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΑ

Τὸ μόνον εἶδος ποῦ εἶναι μπόλικον σήμερα στὴν Ἑλλάδα εἶνε αἰ..... πίνες.

Ὁ Φωκαεὺς λόγῳ τῆς Μ. Σαρακοστῆς, θὰ προβάλλῃ ταινίας τῆς... Πίνας Μενικέλλι.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐξ ἀφορμῆς τῆς νηστείας τῆς Μ. Σαρακοστῆς, ἀπεφάσισε νὰ μᾶς πωλήσῃ γιὰ... πράσινο χαβιάρι.

ΣΤΟΝ ΔΟΥΚΑ

Λέν, ὁ Κονδύλης πὼς θάρθῃ καὶ λέγεται ἐπίσης πὼς ἐτοιμάζεσαι νὰ πᾶς καὶ νὰ τὸν προσκυνήσῃς.

Στὶς ἀλλαγὰς τί νὰ σοῦ πῶ!... δὲν ἔχεις ταῖρι πλέον καὶ μπρὸς σου οὔτε χαρτωσιὰ δὲν πιάνει ὁ... χαμαιλέον!..

ΣΤΟΥΝΤΙΟ

“ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΑΜ”

Γ. Λαζανά: «Θὰ φάγω τὰς σάρκας μου ἐὰν δὲν τὴν ἀκυρώσω».

Αρ. Τόνου: «Τριπλῆ συμμαχία».

Γ. Ζαλοκώστα: «Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀποφάσεως».

Γ. Μωραΐτου: «Ἀρπάξεως, ξεσχίσεως».

Ι. Στεφανίδου: «Ὁ καιρὸς εἶνε ὑπαίθριος» (αἴθριος).

Τῆς Κας Τ.: «Χόριβγι, κόρη μ' χόριβγι, ἰγὼ στὰ νειάτα μ...»

Τῆς Κας Ν.: «Ἡ κόρη μου εἶναι πολὺ συνθηματικὴ» (αἰσθηματικὴ).

Τοῦ κ. Β.: «Ἴσως νὰ ἔχωμεν κυβέρνησιν συναπισμοῦ» (συναπισμοῦ).

Τοῦ κ. Θ. Π.: «Ἄκου τί σοῦ λέγω ἐγώ. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἔρημον (ἔρμαιον) τῆς μανίας του».

Γ. Πολυζώνη: «Χειροπόδαρον τὸν ἔχω δεμένο».

Ἰωάν. Γκιουζέλλη: «Ἐλπίζω εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν ὅτι θὰ ἀναδειχθῶ μίαν ἡμέραν βουλευτῆς Λέσβου».

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΠΕΡΙΑΣ

Εἰς τὴν φιλόξενον οἰκίαν τοῦ κ. Μ... ἐδόθη προχθὲς ἑσπερίς — πόκα, προλονζέ. Παρευρέθη τὸ ἄνθος τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας καὶ Χίος τῆς εὐπατριδῆς παρεπιδημῶν ἀπὸ τινος ἐνταῦθα.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἑσπερίδος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Δοῦνα	12.000
Ὁ κ. Σ...	18.000
Ὁ κ. Ρ...	4.500
Διάφορα	34.500
Δαβεῖν	7.500
Ὁ κ. Μ...	11.400
Ὁ κ. Β....	6.500
Ὁ κ. Π....	9.100
Ὁ κ. Τξ...	34.500

Κατηναλώθησαν γαλλικὰ κρασιά περὶ τὰς 7 φιάλας ἐν ὄλφ, καὶ ὑπολογίζεται ὅτι οἱ κ. κ. Σ. καὶ Ρ... ἐπλήρωσαν κάθε ποτήρι κρασιοῦ ποῦ ἤπιαν πρὸς δραχμὰς ὁ μὲν πρῶτος 1500, ὁ δὲ δευτέρος 2250...

κατεβαίνει πισινός.
 Αἶ, κυρία Βηθλεέμ, γκιορζουνοῦ ἄτς, ὡς νὰ λέγωμεν ἀνοιξὸν ὀμμάτιά σου καὶ μάθον, ὅτι εἰς χοροὺς ἐφέντημ σημερινούς γκιότ νταλγκασι ἰστέρ ὡς νὰ λέγωμεν κυματισμὸς πισινῶν χρειάζεται.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΓΚΙΟΤ ΝΤΑΛΓΚΑΣΙ...

Ἄξιότιμος κύριος Γιοβανάκης μετὰ ἀξιότιμου σύζυγος κ. Βηθλεέμ εἰς χορὸν Ὀρφανοτροφείου ἐπήγε τιμητικῶς ἔνεκεν...

Ὡς καθὼς εἰσηλθὸν εἰς αἴθουσαν «Πανθέου» εἶπον εἰς κυρία Βηθλεέμ :

— Γκέλ καρί, εἰς ὑπερῶ-

ον νὰ καθίζωμεν, καθ' ὅτι εἰς σάλαν ἐφέντημ πατιρντί τσοκ ὀλουρ ἄ, ὡς νὰ λέγωμεν μέγας θόρυβος γίνεται.

Μόλις ἐπροχώρησον πρὸς ὑπερῶν, γκαρσόνιος ἦλθε, παλτά μας νὰ παίρῃ εἶπε :

— Ἄ σικτίρ οὐλάν, εἶπον...

Ποῖα παλτά νὰ παίρῃς θέλεις μπέ; Γιοβανάκης θεατῆς ἦλθε ἐρίφ, καὶ εἰς γωνίαν θέλει θὰ καθίζει. Ἄντε ρούφ μπακαλούμ, ὡς νὰ λέγωμεν, φεῦγε..

Εἰς ὑπερῶν ἐκαθίσασμεν ἐφέντημ καὶ χορὸν εἶδομεν ἀπὸ περιωπῆς.

Βαί ἀνασινί, ρεζαλέτ!..

Ἄπαντες ἄνδρες, καὶ ἄπαντες γυναῖκα ἀγκαλιάζοντες ἀλλήλους ὡς καθὼς γάϊδαρος εἰς μαγκανοπήγαδον ἐγύριζον μπέ...

Ἄξιότιμος κυρία Βηθλεέμ θέαμα τὸ τοιοῦτον βλέπων γκιουλμεκτέν μπαῖλντι, ὡς νὰ λέγωμεν ἐλιποθύμιζεν γελῶν.

Εἶπον εἰς κυρίαν Βηθλεέμ :

— Ἰστέ τὸ τοιοῦτον «Φόξ» λέγεται.

Ἄγκαλιάζης ντάμαν, περνὰς πόδια σου εἰς πόδια τῆς, ὄντάν σόνρα ἐφέντιμ χόπ... χόπ φιλάν πηδήζεις, ὡς καθὼς ἀρκοῦδα, καὶ «Φόξ» γίνεται..

Ντεμέκ χορός, θέλει θὰ εἶπει νὰ πηδήξῃς ντάμαν σου, καὶ ντάμα σου νὰ πηδήξῃ ἐσένα καὶ ἀλληλοπηδήζοντες νὰ προχωρεῖτε..

Σοῦ ἀραντά, ὡς νὰ λέγωμεν ἐν τούτῳ τὸ μεταξὺ, ἀξιότιμος κυρία Βηθλεέμ εἰς σάλαν βλέπων, ἐξεφώνασεν :

— Κύτταξον, κύριε Γιοβανάκη μου, κύτταξον : Καὶ με δάκτυλόν τῆς χορευτικόν τι ζεῦγος ἔδειξεν.

— Νέ ντιρ τζάνιμ ; εἶπον.

— Κύτταξον ντάμαν πὼς κουνίζεται !.

— Κουνίζεται γιὰ, καὶ πισινός ἀνεβοκατεβαίνει καὶ ρυθμὸς γίνεται.
 Ἄνεβαίνει μουσικιστικὴ νότα, ἀνεβαίνει πισινός,
 Κατεβαίνει μουσικιστικὴ νότα